

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ

Збірник матеріалів

**XXVI підсумкової науково-практичної
конференції викладачів**

22 лютого 2024

Київ 2024

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXVI підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. М.В. Трофименка. Київ: МДУ, 2024. 406 с.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 11 від 22.04.2024)

Редакційна колегія:

Голова Трофименко М.В., ректор МДУ, кандидат політичних наук, професор;

Члени редколегії Балабаниць А.В., доктор економічних наук, професор;
Безчотнікова С.В., доктор філологічних наук, професор;
Булатова О.В., доктор економічних наук, професор;
Задорожня-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, професор;
Іванець Т. М., голова Ради молодих вчених МДУ, кандидат політичних наук;
Константинова Ю. В., кандидат історичних наук, доцент;
Омельченко В.Я., доктор економічних наук, професор;
Павленко О.Г., доктор філологічних наук, професор;
Романцов В.М., доктор історичних наук, професор;
Сабадаш Ю. С., доктор культурології, професор;
Тарасенко Д. Л., доктор економічних наук, професор;
Толпежніков Р.О., доктор економічних наук, професор.

Збірник містить матеріали XXVI підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 22 лютого 2024 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, екології, кібербезпеки, документознавства, культурології, журналістики, філології, літературознавства, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та здобувачам вищої освіти, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

2. Lin F., Li X., Jia N., et al. The impact of russia-Ukraine conflict on global food security. *Global Food Security*. 2023. Vol.36. p.100661
3. Aimaiti Y, Sanon C, Koch M. War related building damage assessment in Kyiv, Ukraine, using Sentinel-1 radar and Sentinel-2 optical images. *Remote Sensing*. 2022. Vol.14. p.6239

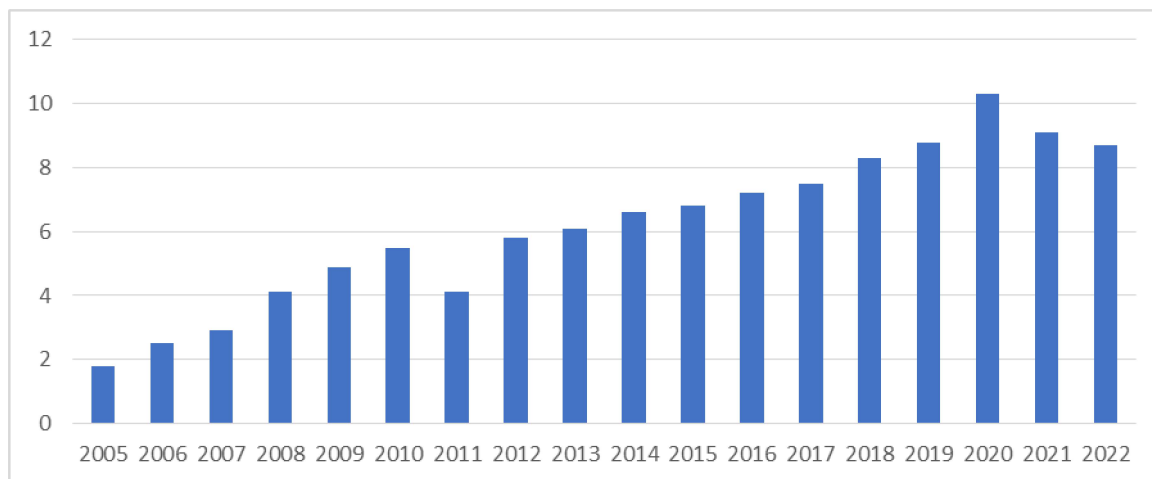
Петрик Ірина,
доктор філософії в галузі соціальних та поведінкових наук,
старший викладач кафедри раціонального природокористування
та охорони навколишнього середовища
Маріупольський державний університет

ВИКОРИСТАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В ТРАНСПОРТНІЙ ГАЛУЗІ КРАЇН ЄС

Транспортна галузь є рушійною силою економіки будь-якої країни та світового прогресу загалом, адже сприяє розвитку промислової та непромислової сфер. У зв'язку із євроінтеграційною політикою України, вивчення та подальша імплементація європейського досвіду є актуальним питанням, що обумовлює своєчасність обраної теми дослідження.

Впровадження відновлювальних джерел енергії в транспортну галузь в країнах ЄС обумовлено зеленим курсом, який затверджує рух до кліматично нейтрального європейського континенту. За статистичними даними [1] ,20-25% викидів парникових газів в країнах ЄС припадає на транспорт. Для того, щоб досягти кліматичної нейтральності, необхідно скоротити викиди від автомобільного, залізничного, авіаційного, водного видів транспорту на 90% до 2050 року.

Згідно з попередніми даними Європейського агентства з навколишнього середовища, частка енергії з відновлюваних джерел, що використовується для транспорту в ЄС, зросла з 2% у 2005 році до 8,7% у 2022 році (див. рис. 1), що нижче на 5,3% запланованого показника на 2030 рік.

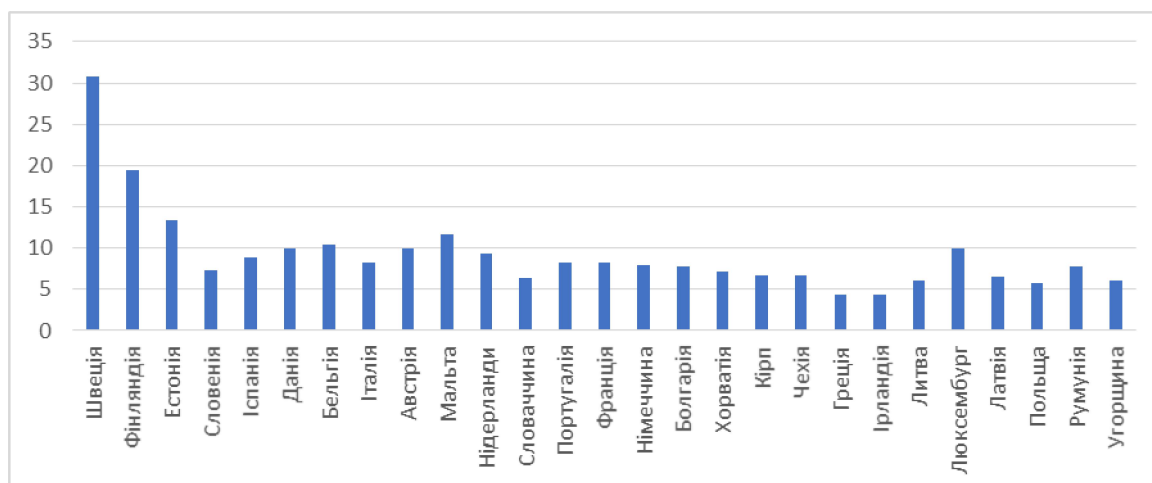

Рис. 1. Частка відновлювальних джерел енергії в транспортній галузі ЄС

*побудовано автором з використанням [1]

Навесні 2023 року Європейський парламент і Рада погодилися підвищити обов’язкову ціль ЄС щодо загальної частки відновлюваної енергії в транспортній галузі до 2030 року. Для досягнення цієї мети в транспортному секторі країни можуть вибрати одну з обов’язкових цілей: зменшення інтенсивності парникових газів на транспорті на 14,5% від використання відновлюваних джерел енергії або обов’язкова частка, принаймні 29%, відновлюваних джерел енергії в кінцевому споживанні енергії в транспортному секторі до 2030 року. Крім того, Комісія запропонувала нормативні акти щодо авіації та морського транспорту, спрямовані на підвищення використання відновлюваних джерел палива з низьким вмістом вуглецю в цих видах транспорту. Це має сприяти досягненню цілей щодо відновлюваної енергетики.

Варто зазначити, що прогрес серед держав-членів ЄС значно відрізняється: частка енергії з відновлюваних джерел, що використовується для транспорту, коливається від 4,4% у Греції та Ірландії до 30,8% у Швеції (рис. 2). Швеція та Фінляндія вже досягли свого цільового рівня щодо впровадження ВДЕ в транспортний сектор до 2030 року завдяки податковим стимулам.

Рис. 2. Частка ВДЕ в транспортній галузі за країнами-членами ЄС у 2022 році

*побудовано автором з використанням [1]

Очікується, що до 2030 року впровадження відновлюваних джерел енергії має призвести до скорочення викидів у транспортному секторі на 14,5% до 2030 року за рахунок використання більшої частки біопалива та більшої квоти на відновлювані види палива небіологічного походження, такі як водень. Крім того, відповідно до принципу «позитивного мовчання», інвестиції у відновлювані джерела енергії вважатимуться схваленими за відсутності адміністративного зворотного зв'язку. Більш жорсткі цілі, які включають конкретні цілі щодо збільшення використання відновлюваних джерел енергії на транспорті та у промисловості, спрямовані на стимулювання величезних інвестицій, необхідних для досягнення екологічних цілей Європи.

Література:

1. European Enviroment Agency Transport and mobility [online]. Available at: <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/use-of-renewable-energy-for>